

Am rezervat rubrica *Dialoguri neconvenționale* în primul număr al revistei pe anul în curs, ca și anul trecut, unui dialog cu Președintele Ordinului, Mircea Timofte. Discuția a avut ca punct de plecare interviul de anul trecut, pentru a afla care dintre proiectele care erau pe agenda organizației în 2009 au fost finalizate și în ce mod.

Să începem cu ghidurile și protocoalele de practică, despre care ați vorbit în interviul din ianuarie 2009, proiecte pentru care ați primit chiar felicitări în multe mailuri primite la redacție. Au fost finalizate?

Mă voi referi mai întâi la proiecte în general. Am considerat că proiectele noastre trebuie să se bazeze pe așteptările, dorințele asistenților medicali, membri ai organizației. Și de aceea, pe o perioadă de aproximativ 3 luni, la începutul anului trecut, s-a făcut o evaluare internă în cadrul căreia au fost intervievați asistenți medicali din mai multe filiale, angajați, membri ai Birourilor și Consiliilor județene. În urma acestor evaluări s-au identificat probleme pe care le-au ridicat asistenții medicali și pe baza acestora s-a elaborat Strategia organizației până în 2012.

Dați-mi trei exemple de așteptări identificate la nivelul asistenților medicali.

Educația continuă a fost identificată de mulți colegi și ca un punct puternic al organizației, dar și ca un punct slab. Ei apreciază că educația continuă se desfășoară cu lectori asistenți medicali, pentru că se simt mai bine să participe la cursuri predate de colegii lor care sunt formatori. Aceasta a fost o așteptare și am venit deja în întâmpinarea dorinței colegilor noștri, pentru că am început programe de formare de formatori și avem în prezent mulți colegi care au urmat cursuri autorizate de CNFPA. Apoi, sunt așteptate și aceste ghiduri, protocoale și proceduri. Procedurile sunt necesare pentru a crește calitatea actului medical în folosul pacienților, dar și pentru protejarea asistenților în cazurile de malpraxis, pentru că, atunci când se pune problema de o culpă profesională, avem un instrument obiectiv de a analiza eventuala culpă.

Și a treia?

Asistenții medicali și-ar dori o comunicare mai bună cu organele alese ale Ordinului. Anul trecut noi am făcut vizite la toate filialele din țară, am vorbit cu membri ai consiliilor județene și membri ai filialelor respective, am prezentat rezultatele evaluării și Strategia organizației. Ne-am luat și alte informații cu privire la așteptările colegilor, pentru că, prin mandatul pe care ni l-au dat ei, trebuie să răspundem acestor așteptări.

Revenind la ghiduri și protocoale, în ce stadiu este elaborarea lor?

În Consiliul Național s-a dezbătut foarte mult subiectul acesta. Ghidurile sunt niște linii generale, protocoalele cuprind mai multe proceduri și nu pot fi făcute decât de o echipă implicată într-un protocol, asistenți medicali, medici etc. Ceea ce ne revine nouă sunt procedurile pe care trebuie să le avem, despre care vorbeam mai devreme. Aceste proceduri au fost elaborate de un colectiv coordonat de doamna vicepreședintă Dana Butoi. Am lucrat mai mult de un an de zile. Au fost trimise de cinci ori la filiale și apoi corectate și completate, iar acum am ajuns la o formă care, sigur, poate fi îmbunătățită. Aceste proceduri nu sunt bătute în cuie, ele pot fi îmbunătățite prin validarea lor în practică.

Deci aveți forma finală...

Consiliul Național va trebui să își dea acordul final, dacă va dori, în luna martie, iar apoi vor fi trimise Ministerului Sănătății.

Un alt proiect pe care îl aveți pe agendă anul trecut era înregistrarea asistenților medicali. Cum se derulează această acțiune?

Înregistrarea asistenților medicali este foarte importantă, nu este o simplă evidență pe care ne-o dorim noi. Este o evidență pe care nu o mai are o altă instituție, foarte utilă pentru noi, pentru

Mircea Timofte, Președinte OAMGMAMR

Ministerul Sănătății, Centrul de Statistică, cei care fac politicile în sănătate, politicile de resurse umane etc. Ordinul este, de asemenea, autoritatea notificată la Comisia Europeană pentru schimbul de informații cu alte state referitoare la asistenți medicali. Procesul de înregistrare este diferit de la o filială la alta: sunt unele care au finalizat procesul, altele care au înregistrat un număr mic, nu au completat toate datele sau au utilizat alt program decât cel utilizat de noi.

Fac din nou o trimitere la interviul de anul trecut, când vorbeai despre elaborarea reglementărilor privind practica independentă. Care este situația acum?

Pentru practica independentă normele trebuie elaborate de Ministerul Sănătății și de Ordin. Reglementarea trebuie făcută foarte bine, pe de o parte pentru a asigura servicii de calitate și apoi pentru a evita riscul apariției unor culpe profesionale. De aceea, trebuie să avem criterii de autorizare a practicii independente foarte clare, astfel încât competențele dobândite în pregătirea teoretică să fie dublate de experiență profesională. Va trebui ca pachetele de servicii să fie personalizate, în funcție și de experiența profesională. De exemplu, în opinia mea, nu vom putea autoriza un asistent medical să schimbe un aparat gipsat dacă nu a lucrat nici o oră în ortopedie, chiar dacă, conform pregătirii teoretice, acea persoană are competențele necesare. Pe parcurs, asistentul medical respectiv va putea fi autorizat, însă, și pentru acest serviciu, dacă urmează un stagiu pentru domeniul în care nu are experiență.

Ordinul susține o bursă pentru studii de masterat în Spania. Face această inițiativă parte dintr-un plan pe termen lung, astfel încât să avem asistenți medicali pregătiți pentru a preda în universități?

Bursa face parte dintr-un acord mai amplu încheiat cu colegii de la Ordinul din Spania, acord care include și alte studii de masterat, prin Universitatea Complutense din Madrid, pentru un număr mai mare de asistenți medicali. Dacă universitățile din România nu doresc să ofere studii de masterat în educație și cercetare pentru asistenți medicali, îi vom pregăti noi, cu ajutorul Universității din Spania. Vom avea astfel un număr de

colegi care, având studiile de specialitate, vor putea să accedă în posturi didactice în universități. Sigur, rezistența va fi foarte mare, dar este important să avem colegi care să aibă studiile necesare pentru a ocupa aceste posturi. După ce vor fi suficienți, vom putea demara discuții cu Ministerul Educației, astfel încât să intrăm în normalitate, adică să avem asistenți medicali în universități care să predea disciplinele de specialitate, așa cum se întâmplă în statele din UE.

Ce s-a mai întâmplat cu Ordonanța 144?

A fost notificată Comisiei Europene, cu o întârziere de doi ani, ce-i drept, dar, între timp s-au alăturat demersului nostru de aprobare a legii și prietenii care susțin, ca și noi, actuala formă a Ordonanței: domnul Eugen Nicolăescu, fostul ministru al sănătății, inițiatorul Ordonanței și domnul deputat Petru Movilă, membru în Comisia de Sănătate a Camerei Deputaților.

Pentru anul 2010 ce vă propuneți?

Îmi doresc să se consolideze cadrul legal, să vedem asistenții medicali implicați în educația inițială, să predea în universități, să avem un program național de educație continuă care să țină cont de scopul real al acestei activități, astfel încât sistemul sanitar, instituțiile care au atribuții în domeniu și pacienții să aibă certitudinea că educația continuă este de calitate și răspunde nevoilor sistemului. Anul acesta Ministerul Sănătății a redus numărul membrilor Comitetelor directoare din spitale, iar funcția de director de îngrijiri a fost în pericol să dispară. În urma solicitării adresate domnului ministru Cseke Attila, Ordinul a reușit menținerea acestei funcții de decizie pentru asistenții medicali. Vom propune, de asemenea, Ministerului Sănătății, înființarea unor Comisii de specialitate ale asistenților medicali generaliști și moașelor.

Aș dori ca în 2010 să avem suficienți asistenți medicali în spitale, așa cum prevede strategia Ministerului Sănătății, iar aceasta s-ar traduce printr-un nivel crescut al serviciilor de sănătate, mai puțin stres pentru colegii noștri și o mai mică expunere la riscurile de malpraxis. Îmi doresc, de asemenea, să întărim capacitatea organizației, astfel încât să putem îndeplini toate obiectivele pe care ni le propunem.